

Hezkuntza publikoaren pribatizazio ezkutua

TERE MALDONADO
FILOSOFIA IRAKASLEA

DOM CAMPISTRON

Lehen, ambulatortako sarreraren edo kontsultaren itzarongelan ohikoa zen gizon batzuk ikustea, trajez jantzita eta maletatxoekin. Ez zeuden txanda itxaroten medikuak ikus zitzan. Kontsultak noiz amaituko zain zeuden, berarekin egoteko, haren enpresak merkatura zer botika berri aterazituen erakusteko. *Merchandising* arrastoak uzten zuten euren atzean: boligrafoak, egutegiak, ohar-bloak.

Egun, ez dut uste komertzialak osasun zentroetara joaten direnik, baina horrek ez du esan nahi farmazia-industria erretiratu denik. Medikuntzako profesionalengana iristeko beste bide batzuk asmatu ditu, sotilak baina eraginkorra goak. Jakina da industria farmazeutikoa biltzar mediko gehienetan atzean dagoela. Agerikoa dirudi noraino baldintzatzen duen medikuen jardueraren medikamentuak errezetatzean. Gainera, dena delakotik zazpi pilula hartu behar badituzu ere, 40ko kutxa bat erosi beharko duzu, inork ez baitu legerik egin industria behartzeko pilula solteak saltzera. Hori bai botere faktikoa.

Osasunean urrunetik datorrena hezkuntzan orain ari da gertatzen (tira, aspaldiko kontua da ere). Hezkuntza negozio-aukera da enpresa handientzat, saldu beharreko produktu gisa eta esku-

biderik gabeko etorkizuneko langileen eskola gisa. Negozio bikoitza. Zerrenda amaiezina da: biltzar, jardunaldi, mintegi eta hitzaldiak, nazioarteko, kulturarteko, diziplina-artekoak, askotariko izenburuekin eta edizio anitzekin. Berrezko industria bihurtu da, begira gertu ospatuko diren aurtengo ekitaldi batzuen zerrenda, ez osoa:

Teknologia, hezkuntza eta garapenari buruzko urteroko nazioarteko XVIII. konferentzia; Hezkuntzari eta ikaskuntza-teknologia berriei buruzko urteroko XVI. nazioarteko konferentzia; Irakaskuntza-berrikuntzari buruzko XII. jardunaldiak, "Irakaskuntza berritzea hezkuntza-testuinguruetan: metodologiak, ikasteko espazioak eta estiloak"; Hezkuntza-ikerketari buruzko diziplina arteko nazioarteko XII. biltzarra; Teknologiak hobetutako ikaskuntzarako metodologia eta sistema adimendunei buruzko nazioarteko XIV. konferentzia; Sareko hezkuntza, berrikuntza eta irakaskuntzari buruzko X. biltzarra; XVII. nazioarteko biltzarra e-Learning eta pedagogia berritzailei buruz; Gizarte multimodal baterako hezkuntza-teknologia nazioarteko XXVII. kongresua.

Askok datorren urteroko edizioaren aurrerapena dute webgunean, jada. Harrantzekoa da hainbeste "espezialisten"

ekarpen eta hartu-emanekin ikasgelak dauden bezala egotea. Azken mendean kapitalismoak sortutako burbuila handienetako baten aurrean egon gintezke (nor ausartuko da hura zulatzen? EAEko gobernuak osatzeko aukerak dituzten hautagaiak ikusita, inork ez du egingo).

Baina kongresuen aurreko edizioetako aktetan murgiltzean, dena ez da hitzontzikeria eta kea, nahiz eta asko hala izan. Stephen J. Ball eta Deborah Youdell hezkuntzako soziologoek "hezkuntza publikoaren ezkutuko pribatizazioa" salatu zuten aspaldi (mundu-kongresu baterako egin zuten Atariko Txostenaren titulua da). Han azaldu zuten, ezkutuko pribatizazioak eta hezkuntza publikoaren merkantilizazioak ondorio izugarriak ditu, eta eragin zuzena du hezkuntza zer den ulertzeko moduan berean. Hezkuntza bezeroei (familiei eta ikasleei) saltzeko *zerbitzu* bihurtzen ari zela zioten, txikitatik kontsumitzailetzat eta markentinaren helburutzat hartzen baitira. Eta azpimarratu nahi dut hezkuntza publikoaren estalitako pribatizazio hori hezkuntza-erreformaren, modernizazioaren eta berrikuntzaren hizkuntzaren bidez ezkututzen dela. Txotxongiloak garela esatea gehiegikeriatzat jotzen baduzu, irakur ezazu Hezkuntza Legea edo aurreko zirriborroak, berdin dio. ●